

Ἰδοῦ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὁ ὀργανισμὸς καὶ ἡ ἐργασία τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐξῆλθον ἑκατοντάδες ἑλληνοπαίδων, λαλοῦντες καὶ γράφοντες τὰς δύο ἀπαραιτήτους διὰ τὸν πρακτικὸν βίον ξένας γλώσσας, τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν, καὶ πλείστοι τῶν ὁποίων κατέχουσιν ἤδη θέσεις εἰς τραπεζιτικὰ καὶ ἐμπορικὰ ἢ βιοτεχνικὰ καταστήματα, ἄλλοι δὲ ἐπιδοθέντες εἰς ἐπιστήμας διευκολύνονται εἰς τὰς σπουδὰς τῶν διὰ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ κηθείσης γλωσσομαθείας, κατέχοντες ὅμως πρωτίστως τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ Ἕλλην εἶνε ἐθνικῶς μηδέν.

Κερκυραῖοι χωρικοὶ

- ἽΟ παπᾶς. — Κι' ὁ ξάδερφός σου ὁ Νούφρης τί κάνει ;
 ἽΟ χωριάτης. — Ἐνα ἑφτακίνητο τοῦκοψε τὸ πόδι καὶ τώρα ἔχει
 30 δραχ. τὸ μῆνα γι' ἀποζημίωσι.
 ἽΟ παπᾶς. — Τυχερός, μωρέ, ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ Νούφρης !
 ἽΟ χωριάτης. — Τυχερός λέει ! Νὰ μὴ τοῦ κόψη καὶ τὰ δυὸ νᾶχη 60. . .